

פרשת ויקרא-החודש

ראש חודש שבת קודש פרשת ויקרא, פרשת החודש. שחרית חצי הלל. מוציאין שלושה ספרי תורה, באחד קוראים ששה עולים בפרשת השבוע. מניחים ספר תורה שני על הבימה ואין אומרים חצי קדיש, ומגביהים האחד וקוראים בשני לשביעי בפרשת פנחס ו"ביום השבת עד "ונסכו". מניחים ספר תורה שלישי אצל השני ואומרים חצי קדיש, ומגביהים השני וקוראים בשלישי למפטיר בפרשת בא "ויאמר ה'" וכי, "החודש הזה" עד "תאכלו מצות". מפטירין (יחזקאל מ'ה) "כל העם הארץ" עד "מאחוזתו". מוסף "אתה יצרת". בכל חודש ניסן אין אומרים "אב הרחמים" והזכרת נשמות ו"צדקתך צדק". לוח א"י, הרב טוקצ'ינסקי זצ"ל.

*****

אמר רב יהודה: האי מאן דנפיק ביומי דניסן וחזי אילני מלבלבי
[= מי שיוצא בימי ניסן ורואה אילנות מלבלבים], אומר:

ברוך שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות להתנאות בהם בני אדם.
תלמוד בבלי, מסכת ברכות דף מג עמוד ב

שבת
שלום

ימי החול		שבת	
4.49	זמן תפילין /טלית	17.34	הדלקת נרות
8.40	סוף זמן ק"ש	17.45	מנחה א' 14.00 ב' 17.45
17.58←17.56	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.15	צאת הכוכבים	17.30	מנחה 12.30, 13.30
20.10	ערבית	18.00	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	18.30	צאת השבת

היכן קיים איסור חמץ כל השנה?

ימי ערב חג הפסח מכניסים את כולנו לאווירת המצה והריחוק מן החמץ. הנקיונות, שנמצאים בעיצומם, בהם אנו תרים אחר כל חתיכת חמץ לבל תראה ותמצא בחג המצות מחדדות את שאלת ההבדל הגדול בין החמץ למצה והמשמעות הטמונה בו.

כל המעיין בפרשת השבוע, פרשת ויקרא, יגלה כי איסור החמץ אינו שייך רק לשבעת ימי הפסח. בבית המקדש איסור החמץ תקף לאורך כל השנה כולה למעט קרבן שתי הלחם בחג שבועות (ויקרא ב, יא): 'כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל שְׂאֵר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַיהוָה'. מה משמעותו של איסור חמץ במקדש במשך השנה? האם יש קשר בינו ובין איסור חמץ בפסח בכל אתר ואתר?

טעמים רבים נאמרו ונדרשו על הרעיונות החבויים באיסור החמץ ובציווי על אכילת המצה. נלך הפעם בעקבות דבריו של ר' שניאור זלמן מלאדי ז"ל, הרב בעל התניא, מייסד חסידות חב"ד (לקוטי תורה פרשת צו, דף יג). אם נשאל ילד קטן מהי הסיבה שהוא אוהב את אבא ואמא הוא יתקשה לתת מענה, מכיוון שאהבה זו היא כל כך בסיסית ואינטואיטיבית, והיא איננה קשורה בסיבה כזו או אחרת. אם נחזור על שאלתנו כאשר הוא יגדל וייהפך להיות נער סביר להניח שנוכל לקבל תשובה שמוקדה ייסוב סביב הכרת הטוב והשפע שהוריו מעניקים לו. האם הגדרת הנער נכונה יותר מחוסר המענה של הילד הקטן? ודאי שיש אמת בתשובת הנער הנובעת מיכולת הניתוח השכלית שלו, אבל נדמה כי גם הנער יודה בסופו של דבר שהאהבה להוריו איננה תלויה בפעולה כזו או אחרת שעשו לו אלא היא צומחת מנקודת קשר פנימית יותר שלא תמיד יכול השכל לבטא אותה בשפה ברורה.

המצה מכונה בזוהר 'מיכלא דמהימנותא' – מאכל האמונה. כאשר הקב"ה נגלה לעם ישראל במצרים וקרא להם לבוא אחריו הם לא שאלו שאלות אלא יצאו מייד עם משה למדבר. והלא דבר הוא, שהרי במדבר אין כלום. אפילו מה שהיה לבני ישראל במצרים לא היה להם במדבר. הנביא ירמיהו רואה במעשה זה זכות גדולה לישראל (ירמיהו ב, ב): 'כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לְךָ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אֲהַבְתָּ כְּלוּלְתֵיךְ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה'. הקשר בין ישראל להקב"ה לא נוצר מתוך הבנה שכלית של הטוב שהקב"ה מעניק לעם, שהרי המציאות במדבר היא מציאות קשה. ההליכה אחרי ה' היא התגלמותו של הקשר האינטואיטיבי שמעל השכל, כמו הילד הקטן שאוהב את אימו ואביו.

המצה הפשוטה שאכלו בני ישראל כשהלכו אחרי הקב"ה מסמלת את האמונה התמימה, הילדותית והפשוטה שלנו בהקב"ה. כך מתחיל הקשר של העם עם הבורא. לאחר מכן, כאשר הוא (העם והילד) מתבגר, תופס השכל מקום משמעותי יותר והוא מצליח להגדיר לעצמו בקוגניציה את מהות הקשר. בניגוד למצה, שם נקטע תהליך עשיית הלחם בתחילתו ולא ניתן לבצק האפשרות להחמיץ ולתפוח, מסמל החמץ את סופו של התהליך, לאחר החימוץ והניפוח.

במשך השנה אנו מבססים את מערכת היחסים שלנו עם הקב"ה בעזרת 'מותר האדם מן הבהמה' - השכל, אבל בימי הפסח, הימים בהם אנו מציינים את תחילת הקשר, אנו חוזרים ומחדדים לעצמינו שהקשר שלנו עם ה' נוגע בנקודה פנימית ועמוקה שגבוהה יותר מן השכל. גם בכל פעם שהאדם מגיע לבקר בהיכלו של הקב"ה, עם כניסתו למקדש, הוא שב ומציין על ידי 'מאכל האמונה' את מהותו של החיבור בינו ובין בוראו.

ארי סט

זה היה השבוע

**ביום ראשון ליווינו למנוחת עולמים את אברהם יום-טוב ז"ל (אביו של דני יום-טוב יבדל"א).
אברהם ז"ל ואשתו שושנה תבדל"א עלו מארה"ב לגוש קטיף, ולאחר ההתנתקות הצטרפו לקיבוץ סעד.
לפניכם הספדים שנאמרו בלוויה:**

איך אפשר לתאר אדם בחייו? דרך דבריו, דרך מעשיו, דרך אמונותיו, או דרך אהבת המשפחה?
אברהם, אני מתארת אותך כאדם בעל שיקול דעת, הנותן עצה כאשר פונים אליו, אדם עם מוסר עבודה
שלא מרפה לרגע מרצון לתת ולהיות דוגמא אישית. אדם שאהב את האדמה וכל מה שקשור לארץ ישראל.
אדם מאמין שהתחזק עם השנים. שכיבד וקיים בלב מלא את המצוות. אדם שאהב את אשתו, את ילדיו
וכמובן את נכדיו.

אברהם, נולדת לפני 68 שנים בארצות הברית, בניו יורק וגדלת במשפחה אוהבת, הקשורה ליהדות
ולמסורת וחונכת לכבד את אמונתך. בגיל 21 נישאת לשושנה ובשנים הבאות נולדו דני ולאה שגידלתם
באווירה של אהבה וכבוד. בשנים האלה גרתם באריזונה אך בליבך נמשכת לארץ ישראל והחלטתם יחד
לעלות ארצה.

ב- 1981 כאן, בארץ לא מוכרת, הגעת עם שושנה וילדיך למושב קטיף ושם, על החולות עם נוף המשקיף אל
הים, בנייתם שוב את ביתכם. בשנים האלה נולד לכם בנכם הצעיר, מיכאל, והמשכתם לגדל את ילדיכם עם
ערכים של אהבה וכיבוד הורים ויראת השם. כל הזמן עבדת במרץ וברצון להשתלב עם החבריה הצעירים
של קטיף, לא הרפית לרגע והראית לכולם שאתה אדם עם מוסר עבודה, איכפתיות, אחריות, ערכים
וכמובן אמונה שאפשר היה רק להתפלא ממנה.

בנים האלה, חיתנת את ילדיך ולאט המשפחה גדלה והתרחבה. יחד עם שמחת החיים של משפחה גדולה
התחלת להתמודד עם מחלת הסוכרת ובסופו של דבר כחולה דיאליזה. הבאת לחולים השותפים באותה
מחלה ארורה את חוש ההומור וחוכמתך. לא היה אדם שלא הכיר אותך ואת טוב ליבך.

הגעת לסעד עם שושנה לאחר ההתנתקות מגוש קטיף והשתקמתם אצלנו.
כאן אני רוצה להודות בשם המשפחה לכל קהילת סעד שקיבלה ותמכה בכם. תודה לצוות הרפואי,
לאייזיק, לאחיות היקרות ולמזכירות היקרות על הטיפול המסור והתמיכה. תודה לצוות הרפואי וסיעודי
של נפרו-מור ולכל אחד שנתן לך ולשושנה תחושה של שייכות לקהילתנו.
תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

הי"ד יום טוב.

**לשושנה יום טוב
ולחברנו דני יום-טוב
משתתפים באבלכם
במות הבעל - האב
אברהם יום-טוב ז"ל**

הספד מאת הנכד צ'י

סבא, אני די גרוע בנאומים שכאלו, אז אני מבקש שתסלח לי. מאז שאני זוכר את עצמי, היית שם בשבילי. היית הסלע האיתן שכולנו יכולנו להישען עליו, היית האור שזהר בחשיכה, הקול שהזכיר לנו מה נכון ומה לא. אבל מעל הכול, היית ועדיין הינך הסבא, הסבא שלי, הכי טוב שכל נכד יכול היה לבקש. סבא, אתה היית, ועדיין הינך בעיני כולנו, אדם דגול, בעל, אבא, וסבא אוהב, ותישאר כך, ותראה בנו כמורשת שלך. הודות לך יש לי את כל מה שאני צריך ועוד. הודות לך, המשפחה שלנו גדלה והתחזקה, והודות לך אני יכול לומר "אני יום-טוב-שיהיה גם לך". בזמנים טובים, ובזמנים קשים, תמיד היית שם לתת עצה ומילה טובה, בין אם זה היה לילד בן 5 שרצה "לברוח" מהבית, ובין אם זה היה ל-כפי שאתה תמיד קראת לי- גבר, בן 19, כאשר הוא עובר ימים קשים בצבא. תמיד התמדת והזכרת לנו בכל זמן כמה גאוה אנחנו, הנכדים שלך, מסבים לך. תמיד הרעפת עלינו אהבה בלתי מותנית. בשביל זה, ועוד המון דברים, אני חייב להוקיר לך תודה. מעולם לא היית טוב בזיכרון, ובהקראת משפטים, במיוחד כאשר מדובר בפסוקים מהתנ"ך, אבל אני כן זוכר את ההוראה, את המצווה, שהקב"ה אמר לאברהם אבינו: "לך לך, מארצך וממולדתך ומבית אביך, אל הארץ אשר אראך. ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך, והיה ברכה בראשית, י"ב, א"ב". אתה היית אברהם אבינו שלנו. אתה עזבת הכול מאחור ועלית ארצה עם סבתא, כדי לבנות את משפחתך פה, ואת כל זאת הצלחת, ובגדול. בזמן זה, בו החלטת ללכת בדרך חדשה, להתחיל מסע חדש, הצלחת להביא לעולם זה 3 ילדים, 2 חותנות וחתן, וכמעט 13 נכדים, אשר כולם מעריצים ואוהבים אותך, ואשר תמיד ישמרו חלק גדול מליבם- בשבילך. סבא, אחרי 19 שנים, 4 חודשים, וכמעט 17 ימים שהיית חלק עצום ובלתי נפרד מחיי, אתה החלטת ללכת בהרפתקה שונה, וחדשה. החלטת לשוט בסירה אל נקודת דיג חדשה באמצע האוקיינוס, אשר אני לא יכול להצטרף.. אך אני זוכר, ולעולם לא אשכח, את אותה הבטחה שהבטחתי לך. את אותו השייט בסירה שהבטחתי לקחת אותך איתי. ויום אחד, סבא, גם אם זה יקרה בעתיד הרחוק, אנחנו נעשה את אותו השייט. ניקח את אותה הסירה, ונשוט לדרכנו. אך לעת עתה, אני חייב להיפרד, סבא, ולהמשיך להסב לך גאוה.

I love you Grandpa
תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

הנכד צ'י, אה

**בשמוע שצבר הלך לצולמו האדמו"ר מוויז'ניץ ז"ל, אחיה של ציפורה בן-לפא.
לציפורה יקירתנו, שלוחים תנחומינו, על מות אחיק.
לפניכם קטע מצניין מתוך ידיעות אחרונות,
שכתבה סיוון-רהב-מאיר:**

"הדוד של קצין המילואים הראשי החדש הוא נשיא מועצת גדולי התורה. והשבוע, הקצין הגיע ללוות את הדוד למנוחות. יום רביעי, שתיים בצהריים, בני-ברק. כחמישים אלף איש הגיעו להלוויית האדמו"ר מוויז'ניץ, הרב משה יהושע הגר. מספרם של המלווים מעיד על הצלחתו של האדמו"ר בן ה-95 לשקם את החסידות מחדש אחרי השואה.

בין לובשי השחור-לבן בולטים כמה לובשי בגדים צבעוניים, ואפילו מדים. אלה בני הפלג המשפחתי שקורותיהם נלחשו בעבר מפה לאוזן בחסידות. לאדמו"ר המנוח יש אחות, ציפורה. בשנות הארבעים היא ובעלה ישראל היו ממקימי קיבוץ רשפים של השומר הצעיר. אחר כך יצאו לשליחות ציונית בצרפת, וחזרו לגור בקיבוץ הדתי סעד. בניגוד ללחשוישים, מבחינתם הם לא מרדו. עבורם הציונות והסוציאליזם, החסידות והאמונה, יונקים ממעיין אחד. בנה של ציפורה, הושע, הקים בדרום ירושלים, בשכונת גילה, את המכינה הקדם-צבאית "בית ישראל", מקום לימוד והתנדבות ועזרה לאוכלוסיות מוחלשות.

אחד השיעורים הפופולריים שם הוא של ציפורה עצמה, שמלמדת בני נוער צברים על אש החסידות. למדתי שם. אחות האדמו"ר מצליחה לחבר את העיירה היהודית שלפני השואה אל הכאן והעכשו, לגרום לך להבין שלא צריך לזרוק את התינוק עם המים, לזרוק כל מה שהיה שם בגלות, בדרך אל מדינת ישראל. הקדושה נמצאת בסינתזה, בחיבור בין הערכים.

לנערים לפני גיוס היא מסבירה שהמשימה היא לאחד את הדופק האוניברסלי עם הדופק היהודי-חסידי, עם הדופק הישראלי-ציוני. הושע, שנבחר לפני שבוע לקצין מילואים ראשי, אהוב על בכירי ויז"ניץ. היום, כשכל פרח חסידות מקים קהילה, הם מכנים אותו בחינוך האדמו"ר מוויז'ניץ-גילה".

-----גזור ושמור-----

הודעה ממרפאת השיניים

אסתר, מנהלת המרפאה/השיננית שלנו, יוצאת לחופשה מ-27.3 למשך 3 שבועות. היא תשוב בשבוע של יום העצמאות.

בתקופה זו תעבוד במרפאת השיניים **דיאנה וסר**, חברת קבוץ נירים. דיאנה עובדת בנירים כסייעת, שיננית ומנהלת מרפאת השיניים.

אפשר ליצור קשר עם מרפאת השיניים בטלפון הרגיל 2413, דרך כתובת המייל הקבועה mirshi@saad.org.il, ובמקרה דחוף ניתן להתקשר לדיאנה 054-7916452.

שרה פולק, רכזת כריאות

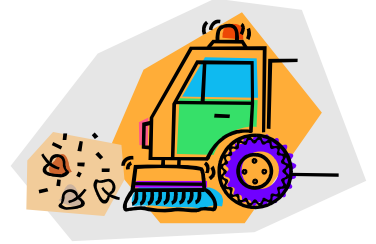
העצה טובה נשמע ריצוף הרחוב התחתון בשכונה, והוקט קיר אקוסטי למניעת הרעש מהגלגל.
לפניכם מכתב תודה מתושבי השכונה:

**לכל אלה העוסקים בצרכי ציבור באמונה, וגם בדאגה לריצוף הרחוב שלנו בשכונת שקד
ובדאגה למצב השמיעה שלנו.**

כמה נעים לנו וגם נחמד, להודות לכם על השלמת הטיפול ברחוב הציבורי שלנו, הנראה ממש נפלא.

ידענו בוץ, ידענו גשם, וגם אבק וחול זללנו יום וליל, והנה, ממש כהרף עין, קם לו כביש חדש, יפה ומרוצף, לא עוד נשרך דרכנו על קוצים, סלעים ועל דרדר, כי לנו יש כבר דרך מלך, מרחיבה היא דעת האדם.

ולכן תודה נביע, לא נחסוך ברכה מאיש, כל אשר הטח כאן שכס, יבורך ויתברך. ואנחנו, שנדע להנות מפועלכם וממרצכם, נשכיל גם להכיר לכם תודה, לכל אחד מכם.

וגם נוסיף מילה טובה על הקיר שקס ויעל ובע"ה והפנלים, או טו טו תבוא מנוחה לאוזנינו ונפשנו, מרעש געש, ביום ובעיקר בליל

מטריט לתודות, כל תושבי שכונת שקד.

מה קורה בשכונת "שקד"

תקופה ארוכה לא נמסר דו"ח לציבור על המתרחש בשונה, ואכן, יש התפתחויות חדשות. **שלב א'**: מתוך 18 הבתים המיועדים - 13 משפחות גרות בשכונה, 3 בתים נוספים בבניה, 2 בתים בשלבים שונים לקראת בניה. לאחרונה בוצע הרחוב המשולב לרווחת כל הבתים בשלב א', ועם השלמת הגיוון נזכה לראות את החזית הנאה של השכונה גם בהיבט הפרטי וגם בפיתוח הציבורי – ואתם מוזמנים לבוא, לבקר וליהנות. **שלב ב'**: מיועד ל-14 בתים סביב רחוב אחד. כל המגרשים שווקו זה מכבר וכל המשפחות כבר בתהליכים לקראת בניה בשלבים השונים הנדרשים. 4 משפחות החלו השבוע בבניה ומשפחות נוספות תחלנה בקרוב, וכל זה התאפשר לאחר השלמת ביצוע כל התשתיות הנדרשות: מים, חשמל, ביוב, תקשורת וכו'. **שלב ג'**: המיועד גם הוא ל-14 משפחות במבנה דומה לשלב ב', עדיין לא הוחל בכל פעילות שיווקית וזאת עד לאחר השלמת הדיונים במוסדות סעד, בתכנון המגורים ע"י הצוות הדמוגרפי. בכל אופן ממשיכים לקבל פניות רבות של משפחות המבקשות להשתלב וטוב לראות שקיים ביקוש לבוא ולבנות בסעד. **שצ"פ**: שטח ציבורי וגן משחקים המתוכנן להיות ליד הכניסה לשכונה מהכביש העוקף, אמור להיות מבוצע בקרוב וזאת לאחר התכנון בשיתוף מתיישבי השכונה. ולסיכום – חלפו כבר כ-10 שנים מאז התחילו ההליכים הראשוניים להקמת השכונה, אבל כיום ניתן לומר שמרגישים את קיום הפרויקט – וההשתלבות של השכונה והקיבוץ – ובתקווה שהכל יעבור בהצלחה!

במסגרת סיוורנו בימי גשם, ערכנו ביקור בחברת EVOGENE הפועלת להשבחת זנים של דגנים המניבים זרעי מאכל לאדם ולבהמה, כגון חיטה, שעורה, תירס, וכיוצא באלה. מאחר ואוכלוסיית העולם גדלה בקצב מהיר, יש חשש שבמצב נוכחי לא תהיה לחקלאות יכולת לספק את דרישות המזון להן נזדקק. אחד הפתרונות לנוכח מצב זה הוא להגדיל את כמות היבולים השנתית.

במשך שנים רבות מטפח האדם מיני צמחים ומשתמש ביבולם למאכל לו ולבהמותיו ועופותיו. בכך אין כל חידוש, החידוש של חברת Evogene הוא בכך שטיפוח הזנים מתבצע באמצעות העברת גנים ע"י חיידק שיועד להחדיר גנים שלו לתוך מערך הגנים של הצמח אותו הוא תוקף. החברה בנויה משלוש חטיבות: חטיבת המעבדות, חטיבת החממות וחטיבת ניסויי השדה. אנחנו ביקרנו במעבדות ובחממות.

התהליך: חוקרים הנעזרים במידע הרב הקיים מחליטים מהם הגנים בהם הם מעוניינים, הם מבודדים גנים אלו באמצעים ביולוגיים, ומעבירים אותם לחיידק הנקרא אגרובקטר. חיידק זה, כפי שכבר הוזכר, יודע "לשתול" גנים שלו בגנום הצמח המותקף, בעזרת פלסמיד. מהו פלסמיד? פלסמיד הוא מקטע גנטי המורכב מ RNA מעגלי שהחיידק יודע לשלוח, אל DNA של הצמח המותקף להתחבר עם RNA שלו ובכך לגרום לגנום של הצמח לייצר מה שהחיידק מעוניין בו. חיידק זה עבר מניפולציה גנטית כך שהוא אינו משתלט על הצמח המותקף על ידו אלא רק מעביר את הגנים בהם בחר החוקר אל התאים של הצמח המטופל. ההדבקה של הצמח ע"י החיידק גורמת לצמח לשאת את הגן הרצוי. כדי לסמן את הצמחים שקלטו את הגן הרצוי מצמידים לגן עוד גן "סימון" כלומר אם גן הסימון הוא עמידות לאנטיביוטיקה, ואנו נגדל את הדור הבא על מצע המכיל אנטיביוטיקה ולצמחים המודבקים יש עמידות כנגדה, סיכוי טוב הוא שבדור הבא הצמחים שינבטו ויגדלו בריאים מכילים את הגן הרצוי. בחממה חוזרים על גידול שניים או שלושה דורות ובכל קציר אוספים את הצמחים שנתנו את התוצאות הטובות ביותר.

התרשמנו מאוד מההקפדה בחממות על מתן תנאים זהים לכל קבוצות הגידול כולל קבוצות הביקורת. בגדול, היתרון של הטיפוח בצורה זו על פני הטיפוח המסורתי הוא במהירות. קבלת תוצאות מהירה יחסית, שלבי הניסוי עד להעברתו אל השדה קצרים, ועל כן הדרך לקבלת זנים משופרים מהירה יותר.

אפי סיוון

האחראי על סילוק האשפה מודיע:

ב 16 אתרים ברחבי הקיבוץ והשכונה, הוספנו מיכלים בצבע כחול. מיכלים אלו מיועדים למיחזור נייר. אין להכניס למיכלים אלו נייר כרומו (מבריק) אלא נייר עיתון ודומים לו. בהזדמנות זו מספר בקשות:

1. בקבוקים למיחזור נא להשליך כאשר הם ריקים ממשקה. אין מיחזור של המשקה שמכיל הבקבוק.
2. שיירי מזון גם הם אינם ממוחזרים. כל הרוצה למחזרם, נא לברר עימי כיצד ניתן לעשות זאת.
3. אבקש להימנע מהשלכת בקבוקים בתוך שקיות פלסטיק. יש בכך טרחה מיותרת עבורי בהוצאתם מהשקית ומיונם.
4. אנא עשו מאמץ קטן והשליכו את בקבוקי הפלסטיק למיחזוריות המתאימות גם אם זה כרוך בהליכה של עוד דרך קצרה.

מתודה על שיתוף הפעולה, אפי סיוון

שעת סיפור

מצפה בלנה פיקח

מעשה במדינה אחת שהיה לה מלך שגזר גזירה, שבממלכתו כל גנב שיתפס יתלה על עץ. באחד הימים תפסו שומרי המלך גנב פיקח והכניסו אותו לבית הסוהר לכמה ימים עד שיתלה. ביום התליה כשעמד מול המלך, נתן לו המלך אפשרות לבקש בקשה אחרונה. אמר הגנב: "מקבל אני את גזירת המלך על עוונתי אך רוצה אני להראות למלך חכמה נפלאה שרק אני יודע אותה וחבל שהיא תמות איתי".

המלך, שהיה סקרן לדעת מהי אותה חכמה ציווה עליו לספרה. אז אמר הגנב שהוא יכול לקחת גרעין של תפוח או פרי אחר, לומר כמה מילות קסם שרק הוא יודע, לתחוב הגרעין לקרקע ולאחר חצי שעה יהיה הגרעין הזה אילן גדול מלא פירות. המלך התפלא מאוד על חכמה זו ולקח מייד את הגנב הפיקח עמו לגינת הארמון כשאליו התלוו המשנה למלך ושר האוצר לחזות בפלא.

הביאו לגנב גרעין של פרי, לחש הגנב לגרעין את מילות הקסם, פנה למלך ואמר: "הגרעין מוכן וצריך להטמינו בקרקע כך שאחרי חצי שעה יהיה אילן גדול עם פירות. אך צריך שזה שיטמין הגרעין בקרקע יהיו ידיו נקיות מגניבה וגזל ואם אפילו פעם אחת גנב או גזל איזה דבר יפוג הקסם מן הגרעין ולא יצא דבר. אך אני אינני יכול להטמינו בקרקע שהרי אני גנב."

פנה הגנב אל המשנה למלך ואמר לו: "בכבוד!, תתחב אתה הגרעין בקרקע".

אמר המשנה למלך: "לא אשקר, בהיותי קטן אבי היה שולח אותי לקניות ובכל פעם הייתי משאיר אצלי מעט מן העודף וחושש אני שלמרות שהייתי קטן בשנים יפוג הקסם מן הגרעין כי אין ידי נקיות לגמרי". פנה הגנב אל שר האוצר ואמר לו: "בכבוד!, תתחב אתה הגרעין בקרקע".

אמר שר האוצר: "כל חשבון אוצר המלך בידי, שמא טעיתי באיזה חשבון וכתבתי יותר על חשבון המלך שלא כדת וחושש אני שמא יפוג הקסם מן הגרעין כי אין ידי נקיות לגמרי".

אז... פנה הגנב הפיקח אל המלך ואמר לו: "בכבוד, אדוני המלך!, אתה תשתול הגרעין בקרקע".

אמר המלך: "זוכר אני כשהייתי קטן, ראיתי אצל אבי המלך שרשרת זהב יפה וגנבתי אותה, לכן גם ידי אינן נקיות וחושש אני שמא יפוג הקסם מן הגרעין".

שם הגנב ידיו על ראשו, נפל לרגלי המלך ואמר לו: "אדוני המלך, הנה שר האוצר שלך טען על עצמו שידיו אינן נקיות וגם המשנה הודה שגנב מאביו בהוצאות הבית וגם אתה אדוני המלך אמרת שגנבת מאביך, אם כן, למה תתלה אותי על גנבתי שהעניות לחצה אותי וגנבתי כדי להשביע רעבוני?".

התבייש המלך והבין כי בחכמה נהג הגנב ופטר אותו לשלום.

מוסר השכל: "הוכח תוכיח את עמיתך", כלומר: לפני שתבוא להוכיח את עמיתך שחטא לך, קודם הוכח לעצמך ואז בטוח שתוכל למחול לו.

(מבוסס על סיפורו של הבן איש חי)

מצפה בלנה

"החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה"

השבת פרשת ויקרא-החדש, ראש חודש ניסן, נברך את ברכת האילנות. נוסף ונודה לקב"ה על שנת הגשמים הברוכה - וכל זה מיד אחרי סוף תפילת מוסף, בחורשת הזיתים מעל בית הכנסת. כל הציבור מוזמן לאחר מנין שני, ולכן לא יתקיים השיעור בפרשת השבוע.

פסח בפתח - מספר הודעות:

1. ניקוי בית הכנסת יערך בטי"י בניסן, יום ראשון ושני בשבוע שחל בו פסח, ולפיכך מתבקשים הכל לנקות את התאים שלכם (וגם תאים סמוכים שלא יושבים בהם) עד מוצאי שבת הגדול.
2. מכירת חמץ במוצאי שבת הגדול - אצל הרב ארי ואצל הגבאים בבית הכנסת ובמניינים השכונתיים.
3. צביעת תפילין כמדי שנה מיד אחרי תפילת שחרית וסיום המסכת בערב פסח: בבית המדרש הגדול.
4. בזמן האחרון נשברו הרבה כיסאות בבית הכנסת. אנחנו מבקשים מכל ציבור החברים והילדים לא לעמוד על הכסאות.

חנה ופסח,

ואצת דת - חנה

שעת סיפור בספריית הילדים

השבוע, ביום שני, ג' בניסן, 26.3 תתקיים "שעת סיפור" עם חגית בלומנטל. בשעה **17:00**

לאחר מכן ניתן לשאול ספרי ודי. וי. די. עד השעה 18:30

מזמנים בשמחה!

מפי קסט.

לשושנה וראובן עברון
לאתו ושמחה לוין
לשרה ואשר עברון
לכל המשפחה
מזל טוב וברכות חמות
לנישואי ורד עב"ל נתנאל

למרים ומשה בן-צבי
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנינה
נכדה ליהודית ויידן
בת לברכה ואהרן ויידן

מאסיפת האגודה והחברים.

במוצאי השבת האחרונה, בערב קר במיוחד, וכשאפילו מרק חם לא הוצע "לרבים", התכנסו קומץ חברים ותושבים נועזים, למבצע "שתיים במחיר של אחת", כזכור "שעת השיין" למבצע זה הייתה שבוע מוקדם יותר, אלא שבשל אילוצים ביטחוניים, נאלצנו לדחותו למועד אחר שנקבע למוצ"ש פרשת "ויקהל פקודי" תשע"ב.

האחת – אסיפת אגודת מתיישבים שבה החלטנו ללא מתנגדים, לאשר את המלצת הנהלת הקהילה, למנות את שושי פל מקיבוץ ניצנים, כמחליפתה של צפריה בריכוז הגיל הרך בסעד, החל מקיץ תשע"ב. למרות שמדובר בהחלטה ראשונית כפולה, שבה המועמדת איננה חברת סעד, ואף מגיעה אלינו מקיבוץ שאינו שומר מסורת, קיבל הציבור הקטן שהיה באסיפה את המלצת מש"א והנהלת הקהילה, ואת ההסברים של בני גינזברג ושל עופר, על כך שבעזרת ליווי וסיוע של רחלי לנדאו ושל הרב ארי ניתן יהיה לתת מענה לחוסר זה. אנחנו מאחלים לשושי הצלחה מקרב לב.

אי אפשר כמובן לסיים את הפרק הזה בדיווח, מבלי להודות בשם הציבור כולו לצפרי, שמסיימת 12 שנות ריכוז הגיל הרך, שבמהלכן המערכת גדלה מאד והיום מתחנכים בה כ-130 ילדים. תקופתה של צפרי התאפיינה בשינויים לא מעטים, כמו מעורבות רבה יותר של ההורים בנעשה במערכת, תחלופה בצוות שכולל היום מעט מזעיר מחברות המשק, וכמובן בהיקף כספי גדול הרבה יותר, שדורש מהרכזת עיסוקים רבים בעלי אופי ניהולי. צפרי לשמחתנו ידעה להוביל את המערכת ברוחה הטובה, ולפתח אותה לשביעות רצונם המלאה של הלקוחות / ההורים ועל כך מגיעה לה תודה מקרב לב וברכת יישר כוח, מתוך תקווה שנמשיך כולנו להנות מכישוריה הטובים גם בעתיד.

השנייה – אסיפת חברים שכללה שני סעיפים :

1. דוח סיכום תקציב הקהילה לשנת 2011 – בעת אישור תקציב הקהילה 2012 באסיפה, שהוכן על בסיס ניתוח של 9 חודשים בלבד, הבטיח עופר להציג לאסיפה דוח מסכם, וזאת לאחר ששנת 2011 תסוכם במלואה. הדוח הסופי מראה על גרעון קטנטן בכל הקשור ל"אגף" השירותים לחבר שממומן בעיקר על ידי מיסי החברים והתושבים (אגרת שירותי הקהילה, ומס האיזון), ולעומתו עודף תקציבי גדול ומשמעותי ב"אגף" השירותים הכלליים. עופר הציג את החלטתנו להפנות את העודף הזה (וכך בצענו) לסגירת הגרעון האקטוארי בעתודות לבני ה-65 ומטה, וכן ציין שלא נזקקנו לתמיכה של "קרן המילואים" לטובת סעיף לימודי הבנים, אלא מומן הכל מהתקציב.

2. עקרונות לצמיחה דמוגרפית – מדובר במסמך עקרונות בתחום מכון, שלשמו בחרנו לשנות את אורחות חיינו, ואשר עליו שקד צוות בראשותו של עופר, ושכלל חברים טובים נוספים (גילי, מיכל אחיטוב, אורן, מתוקה, אליסף, דני לזר, ונחום, בליווי אהרון ארז, ושרגא מהקיבוץ הדתי). הצוות עבד במשך כשנה, על מכלול הנושאים הקשורים בקליטת חברים חדשים, בנייה נדרשת, תקנון לבניה, איתור צרכים ושטחים ועוד ועוד. הצוות ביקש לאשר את העקרונות הללו, בטרם הוא ייגש לניסוח המסמך המפורט, כפי שנהגנו גם בתחום השינוי כולו, וכן בקטעים ממנו כמו "עקרונות לשיוך דירות". אין ספק שהסעיף החשוב ביותר בעקרונות הוא הסעיף שמתנה קבלה לחברות של משפחה לסעד, בכך שהמשפחה תרכוש או תבנה את ביתה. ניכר היה בדיון שלחלק מהמשתתפים העיקרון הזה קשה להכלה! ולכן נדמה לי כי ראוי להסביר :

בעת שקבלנו את חוברת השינוי, ושינינו את אורחות חיינו, קבלנו גם מסמך עקרונות ל"שיוך דירות", ובכך החלטנו שדירות החברים ישויכו לחברים הגרים בהן, וזאת לאחר שנשלים, דיון ואישור ציבורי מפורט בהסדרים הקשורים לשיוך, ובמועד ההפעלה. ההחלטה המשמעותית באותו מסמך

הייתה כי " היום הקובע" לצורך שיוך הדירות הוא יום קבלת השינוי דהיינו **4.07.2009** , משמעות ההחלטה הזו (ואת זאת ייתכן שלא הסברנו כראוי) היא כדלהלן :

א. חברים שבמועד הקובע הוותק הזוגי שלהם, יזכה אותם בערך דירה מלא (מדובר על צבר שנות וותק זוגי של 65 עד 70 שנות וותק, כשהמספר הסופי שנציע, יוגש במסמך הסדרי השיוך לדיון) במילים אחרות החברים הללו "רכשו" את דירתם בגין שנות עבודה רבות בקיבוץ השיתופי.

ב. חברים שבמועד הקובע היו בעלי צבר שנות וותק זוגי לא מלא- חברים אלו רכשו את דירתם באופן חלקי, ויצטרכו לשלם את החלק החסר, בפריסה ארוכת שנים, על מנת שדירתם כולה תהיה בבעלותם בעתיד.

ג. חברים שיתקבלו לחברות לאחר היום הקובע, וממילא אין להם שנות וותק בקיבוץ השיתופי-עליהם לרכוש את דירתם במלואה (כמובן- בפריסת תשלום ארוכת שנים ונוחה או לבנות דירה חדשה).

נקודה נוספת שהובהרה באסיפה- בקיבוץ שבו ישנו שיוך דירות- תנאי לקבלה לחברות היא דירה ספציפית לרכישה המיועדת לחבר, או מגרש מסומן לבניה.
עד כאן הרציונל ומכאן ליישום – ברור לצוות שעוסק בכך שלצורך יישום הרעיון, יש לדאוג לכמה דברים, ולכך מקדיש הצוות זמן רב של דיונים :

1. מלאי מספיק של דירות זמניות, שישמשו את המשפחות הרוצות להיקלט לחברות, בתקופת ההיכרות ההדדית, עד לקבלה לחברות.
2. דירות שניתן יהיה להציע לבני משק בעדיפות ראשונה במחיר זול, אבל עם מגרש ידוע שעליו הם יוכלו בעתיד לבנות את בית חלומותיהם.
3. מערכת הקלות, הן בדמי הרכישה והן בפריסה וכדומה, הן לבני המשק והן למשפחות נקלטים שאינם בני הקיבוץ.
4. הכשרת מגרשים לבנייה עתידית, וכן מנגנון של בניה מרוכזת שתפקידו לשמור על אופייה הכפרי של קבוצת סעד, ולהוזיל את הבניה.

אני מקווה שבדברים הללו, הצלחתי ולו במעט, להסביר את הרציונל למהלכים שאנחנו מבצעים. באשר לאסיפה - זו קבלה ברוב קולות את מסמך העקרונות שהוצג. עם זאת, במקביל להכנת המסמך המפורט לדיון ואישור ציבורי, אנחנו חושבים שנכון יהיה למצוא דרך טובה כזו או אחרת, על מנת להבהיר ולהסביר את הנושאים הללו, שנשמעים בתחילה כמו סינית, ואני בטוח שנמצא את הדרך לכך. אני לא יכול לסיים את הדיווח על האסיפה, מבלי להביע את אכזבתי העמוקה מההופעה הדלילה מאד של חברים לדיון ציבורי בנושאים כל כך חשובים (בשיאה של האסיפה נכחו בה 44 חברים שהם פחות מ-20% מציבור החברים כולו). לצערי אני פסימי ביכולת שלי למשוך יותר אנשים לאסיפות, ואני חרד מהיום שאולי הוא כבר לא רחוק כל כך, שהאסיפה תאבד מהרלוונטיות שלה, ונצטרך לחיות בהתאם לאורחות חיים שיידונו בפורומים קטנים, וללא החוויה של דיון ושיתוף ציבור רחב ככל האפשר. האסיפה בסעד ידועה בכל התנועה הקיבוצית כ"שמורת טבע", ולכן בואו נשמור על "הטבע" כפי שחונכנו ואנחנו מצוויים לעשות.

סליחה על אריכות הדברים – בוקי

שלום לכל החברים. ביום א' הבא עלינו לטובה, ב' בניסן, 25 לחודש מרץ, בשעה 20:00 תתקיים אסיפת חברים. על סדר היום נדון בסיכום תמחירי משקי של שנת 2011, וכן נקודות עיקריות לדיווח על פעילות המשק ברבעון ראשון 2012. נשמח מאוד שתבואו לשמוע, לשאול ולדון.

באופן כללי חלפה עלינו שנה עם ביצועים שאפשר לכנותם – מעורבים. במספר ענפים השגנו תוצאות טובות מהתוכנית שעיצבנו, ובאחרים היו הביצועים נמוכים אף מאלו של שנה קודמת.

בסך הכול מראה הדוח התמחירי כי ביצועי ענפי המשק נפלו מהמתוכנן במונחי הכנסה ורווח, בסדר גודל של כ- 4%. האופטימיים וודאי יגידו (ולא יטעו) כי בהשוואה לביצועינו בשנת 2010, צמחו ועלו אלו של שנת 2011 בסדר גודל של כ- 10%. נתון נוסף שלא הצלחנו לשפר הוא אחוז הרווח ממחזור העסקים שלנו. על אף צמיחה הדרגתית ומתמשכת של ההכנסות, השיפור באחוזי הרווח הוא קטן בלבד.

הענף שהראה שיפור יפה מאוד, אף מעבר לתוכניות האתגריות, וזאת למרות קשיים מאוד גדולים בגידול הגזר, הוא הגד"ש. נקווה כי מעבר למזל (שתמיד כדאי שיהיה לציננו) אלו הן תוצאות של עבודה נכונה. מפעל הגזר עבר שנה קשה ביותר. תופעות ואירועים שעברו עליו במהלך השנה (נפרטם באסיפה כמובן), באו לידי ביטוי בתוצאות נמוכות כמעט בכול מדד אפשרי. בסופה של השנה, ההכנסות ושורת הרווח, נפלו משמעותית הן מהתוכנית והן מתוצאות שנה קודמת.

הענפים היציבים מסורתית, רפת וחממה, לא "חרגו ממנהגם" גם בשנה זו. תוצאות תפעוליות, כלכליות ועסקיות בהחלט בסדר גמור. אנו מאוד מקווים כי "ענני דו"ח קדמי" (דיברנו על זה בעבר), לא יתקבלו במתכונתם הנוכחית בממשלה, אחרת צפויות לנו צרות גדולות והולכות בענף החלב הוותיק וטוב שלנו. להזכירכם, מדובר בסכנה של שחיקת רווחיות במונחים משמעותיים ואולי אפילו דרמטיים (רפתות עם ביצועים קצת פחות טובים משלנו פשוט תסגרנה, אנחנו אולי נצא מזה, אך ממש על "הכסכס").

אנו מאמינים כי במידה ולא תהיינה הפתעות שאיננו צופים, לחממת סעד אסף צפויות שנים של התפתחות וצמיחה הדרגתית ומתמשכת. בעיית העסקת עובדים תאילנדים (בעיקר הכמויות) תמשיך להוות בעיה שתלך ותחריף, ותהווה חסם לצמיחה.

גם פופלי, למרות שנה מאוד לא פשוטה, הצליח לשמור את הביצועים מעל "הקו האדום".

המטע והפרדס, בהם השקענו בשנתיים/שלוש האחרונות כסף רב ליישומם של שינויים בקנה מידה גדול ביותר (עקירות, נטיעות, החלפות זנים, הרכבות, שיפור מערכות מים ובקרה), נמצאים בנקודת זינוק כזו, שלהערכתנו תאפשר להם, אי"ה, בשנים המאוד קרובות, לצמוח ולהביא תוצאות כלכליות הולכות ומשתפרות.

ענפי הלול, הן הפטם והן הרבייה הכבדה, הראו תוצאות נמוכות (בהתאם לצפוי ולתוכנית) אך הקשיים העומדים לפתחם ילכו ו"יעשו את החיים קשים יותר ויותר". לגמרי לא בטוח, כי על מנת להביא ענפים אלו לתוצאות סבירות, יספיקו תוצאות תפעוליות מעולות. רבה מידת חוסר הוודאות בענפי הלול בארץ בכלל, ובוודאי שבענף שלנו בסעד.

ענפי העזר, נגריה, חשמליה, מסגריה ויחידת המחשב, נותנים לנו שרות טוב ובמחיר הולם. הם גם מצליחים לשמור איזון כספי. היוצא מהכלל הוא המוסך, שעל אף שיפור מהביצועיו, נמצא עדיין בקשיים, ומראה בסוף השנה הפסדים לא קטנים. אנו נערכים לתת מענה מסודר לבעיה זו.

המון המון תודה ויישר כוח לעובדים ולמנהלים העוסקים במלאכה.

אז..... חברות וחברים, בואו לאסיפת חברים.